

О. М. Хіль

Одеська національна музична академія ім. А. Нежданової

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ ім. А. Нежданової Засновано 1913 як Одеську консерваторію на базі музичного училища Одеського відділення РМТ (див. [Музичні відділення Імператорського Російського музичного товариства в Україні](#)) з ініціативи видатного польського композитора, диригента та педагога [В. Малішевського](#) (1913–21 – ректор). 1923 розділено на муз. інститут і муз. технікум, від 1925 – муз.-драм. інститут (від 1927 – ім. Л. ван Бетговена) з 2-ма ф-тами (муз. і театр.). 1934 театр. факультет відокремився від інституту і ВНЗу повернуто статус консерваторії. Від 1950 – ім. А. Нежданової. Від 2002 – Одес. держ. муз. академія ім. А. Нежданової. Від 2012 – національна. Здійснює підготовку фахівців за спеціальностями «музичне мистецтво» та «культурологія». У структурі – фортепіанно-теор. та вокал. факультети (кафедри: спец. фортепіано; заг. та спеціаліз. фортепіано; камер. ансамблю; концертмейстерства; теорії музики та композиції; історії музики та муз. етнографії; сольного співу; опер. підготовки), оркестр.-диригент. факультет (кафедри: хор. диригування; оркестр. духових та удар. інструментів; оркестр. струн. інструментів та оперно-симф. диригування), факультет заоч. та магістер. підготовки, а також заг.-вuzів. кафедри (іноз. мов, філософії та гуманітар. наук), 2 відділи (аспірантури та докторантури; по роботі з іноз. студентами). Викладац. склад: 45 проф., 81 доцент, з них 19 д-рів н., 96 канд. мистецтвознавства. Навч. бл. 900 студентів. Щорічно студенти та викл. презентують велику кількість концерт. програм, стають переможцями міжнар. та всеукр. конкурсів. Заклад славетний іменами викл., серед яких – К. Пігров, Д. Загрецький (обидва – хор. диригування), М. Вілінський, К. Данькевич (1944–51 – ректор), С. Орфеев (1951–62 – ректор; усі – композиція), Й. Прибік, В. Шандровський (обидва – диригування), Б. Рейнгвальд, Є. Ваулін, М. Рибицька, Т. Ріхтер, П. Муляр (усі – фортепіано), В. Бондарчук (валторна), Ф. Ступка (скрипка), В. Селявін, Ю. Рейдер, І. Райченко-Скуфаті, Н. Бартош-Седенко, Н. Войцеховська, А. Дуда, О. Стаховська, О. Оганезова-Григоренко, Т. Буркацька, В.

Навротський (усі – вокал), І. Єргієв (баян), О. Олійник (домра), З. Буркацький (кларнет), Р. Козак, В. Власов (обидва – нар. інструменти), О. Самойленко, С. Осадча, Г. Завгородня, О. Маркова, О. Сокол (2000–18 – ректор; усі – музикознавство). Серед випускників – всесвітньо відомі музиканти-виконавці Е. Гілельс, Д. Ойстрах, Я. Зак, Б. Руденко, Т. Гольдфарб, Р. Сергієнко, Р. Файн, Д. Загрецький, Г. Олійниченко, М. Гришко, М. Огренич (1984–2000 – ректор), І. Пономаренко, О. Каверзньєва, С. Снітковський, кер. хор. колективів А. Авдієвський, Г. Ліознов, В. Газинський, Є. Кухарець, А. Мархлевський, Є. Дущенко, П. Горохов, композитори К. Данькевич, Ю. Знатоков, О. Красотов та ін. Видає зб. наук. праць «Музичне мистецтво і культура» (від 1997), г. «Музыкальный вестник» (від 2003). В Академії регулярно проводять міжнар. та всеукр. наук.-творчі конф., зокрема «Явище школи в муз. виконавстві та музикознавстві: історія та сучасність», «Захід–Схід: культура і мистецтво», «Захід–Схід: культура та сучасність», «Трансформація муз. освіти і культури: традиція та сучасність», «Одес. хор. школа: традиції та новації», молодіжну конф. «Дні науки»; щоріч. міжнар. музикознав. семінар «Музикознавче слово в інформаційному контенті (пост)сучасності». Є навч. корпус, бібліотека (див. Бібліотека Одеської державної музичної академії ім. А. Нежданової), читал. зал, концертні зали, навч. лаб., спорт. зал, гуртожиток тощо. Від 2018 ректор – О. Олійник.

Рекомендована література

1. Одесская консерватория: Славные имена, новые страницы. 1998;
2. Одеській державній музичній академії імені А. В. Нежданової – 90. 2003;
3. Одеська національна музична академія ім. А. В. Нежданової: 100 років. 2013 (усі – Одеса).

Бібліографічний опис:

Одеська національна музична академія ім. А. Нежданової / О. М. Хіль// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74978>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).